

Не измина много време и пресвитер Добрейшо поиска позволение да се яви пред високия самодържец. След обичайните приветствия той заяви: -Аз вече завърших учението на княгинята Мария. Тя изучи всичко, което знам. И започна да четете дири и четете книги, които са трудни и непонятни за нея. Ето какво намерих вчера в ръцете и. ~~Издвоих~~ взела по откъс от книгите на блажения си баща.

Борил хвърли бърз, и изпитателен поглед към учения духовник и взе от ръцете му книга подвързана в тъмночервена кожа, с полуизтрита краища. Усмивка спърчи тъмните му усни.

-Къде била...Кой би помислил, че Мария чете ~~древните~~ "Бранный закон" ?

Той възнаградил и освободил ~~и~~ пресвитера. Заповяда да известят на царската, че иска да говори с нея, седна в дълбокото си кресло и запрелиства дебелите пергаментови листа, изпъстрени с много чертежи, забележки писани от ръката на Асена или ~~хале~~ Иваница и редове подчертани с червено.

"Когато вражеската войска се привлече в гориста планинска долина внезапно да се напада и, обкръжена отвсякъде, да се унищожи до крак"

" Когато врагът ~~създава~~ двойни клещи се примамва с привидно бегство и се увлече далеч от главното си ядро, да се бие по части, с двойни клещи"

"Разгряват враг да се преследва неуморно, безпощадно докрай, до пълното му ~~унищожаване~~"